

LÁ THƯ MỤC VỤ

Đến năm thứ tám trong tù, tôi được xếp vào tổ Văn Hóa, gồm 4 tù nhân : thầy Tài, thầy Tùng, anh Tô Lang và tôi. Cả tổ có nhiệm vụ kẻ các khẩu hiệu trên tường, trang trí hội trường trong các dịp lễ, viết danh sách tù nhân...Riêng tôi được phân công đọc báo mỗi sáng cho toàn trại nghe - dĩ nhiên phải rắng gân cổ lên mà đọc chứ làm gì có loa phát thanh, và quan trọng nhất mà tôi cũng thích nhất, đó là mở lớp bổ túc văn hoá cho các anh em nào chưa biết đọc biết viết. Qua công việc này tôi được sống lại Ôn Gọi La San của tôi.

Đặc biệt là nhóm còn phải trang trí cho các đám cưới, đám cưới của các cai tù thì ít nhưng đám cưới ngoài dân thì nhiều (dĩ nhiên tiền công thì cai tù hưởng). Chúng tôi sẽ phải cắt chữ ‘Trăm Năm Hạnh Phúc’ hay ‘Long Phụng Hòa Duyên’, cắt số ngày Dương Lịch và Âm Lịch, cắt hai quả tim thật to lồng vào nhau bên trên có hai họ của cô dâu và chú rể quyện vào, rồi vẽ và cắt hình cành mai cành đào hay cây tùng với chim hạc hoặc khóm trúc xen với nhánh đào...và các hình trang trí như ban nhạc, nốt nhạc, vũ công và vũ nữ..v.v.. Phải làm sao cho phòng rước dâu thật đẹp thật sang, thật xứng với yến tiệc nhậu nhẹt kế tiếp phần nghi lễ.

Đồng bào mình chú trọng đến ‘cái ăn’ nên ít khi nói ‘đi dự đám cưới’ mà quen nói ‘đi ăn cưới’. Thập niên 80 cả nước vẫn còn phải ăn bo bo, thung lũng huyện Đồng Xuân cũng cùng vận nước mà nổi trôi, nhưng ‘ăn cưới’ vẫn phải cố làm sao cho làng xóm nể mặt, vẫn phải linh đình mâm xôi rượu thịt. Nhiều anh chị về Việt Nam dự đám cưới đạo gần đây đã nhận xét rằng bà con kéo đến ăn thật nhanh rồi rút thật lẹ chứ không ngồi cà kê mấy tiếng đồng hồ như bên Úc này. Bởi lẽ bà con ‘đi ăn cưới’ mà ! Nhất là bà con lại kháo với nhau cho rằng đám con ông A đãi ăn khá hơn đám con bà B...Nào là thức ăn ngon hơn lại nhiều hơn, chẳng những nhiều về lượng mà còn nhiều về số món ăn đa dạng phong phú hơn, lại có rượu ngon cùng bia ngoại !

Rõ ràng có sự khác biệt giữa thứ ‘Whisky Ba Queo’ với những loại ‘rượu ngoại’. Thời đó Việt Nam lan tràn những hãng tự chế ‘bia hơi’ và những lò nấu rượu lậu. Ai cũng chế được ai cũng nấu được, chả cần nhân hiệu cầu toà, có hại cho người uống hay không chẳng ai chịu trách nhiệm, có sức chơi thì phải có sức chịu ! Tôi nhớ có một đám cưới đang đãi khách bằng ‘bia can’ thì có thực khách đến với một thùng bia San Miguel, thế là ‘bia can’ bị ra châu rìa. Nhắm nhía bia San Miguel, dân sành điệu đều gật gù khen ‘Hết Ý’ ! Tôi thấy có điều gì tương tự như rượu thật ngon lại xuất hiện sau khách nga nga say tại tiệc cưới Cana vậy.

Chúa Giêsu bắt đầu sứ mạng của Ngài không phải tại đền thờ Giêrusalem, cũng không phải từ trụ sở của Ngài dành cho công cuộc quan trọng này, mà là từ một đám cưới, qua đó Ngài cho thấy đời sống gia đình rất quan trọng trong mắt Ngài. Rất tiếc, phụng vụ đã không giữ lại những chữ đầu tiên của bài Tin Mừng hôm nay. Thánh Gioan đã không viết: “Bây giờ có một tiệc cưới ở Cana...”. Nhưng thánh Gioan ghi rất rõ : “Ngày thứ ba, có tiệc cưới ở Cana...”. Những chữ ‘ngày thứ ba’ rất có giá trị. Trong các sách Tin Mừng, những chữ ấy loan báo biến cố Phục Sinh ‘ngày thứ ba’ sau khi Chúa tử nạn.

Hơn nữa, theo Tin Mừng của Gioan, ‘ngày thứ ba’ là ba ngày sau khi Chúa Giêsu hứa cho ông Nathanaen còn được xem thấy những việc lớn lao hơn việc Người biết rõ về ông. Từ đó tính lui lên, là ngày thứ năm sau khi Chúa Giêsu nhận các môn đệ đầu tiên và là ngày thứ bảy sau khi ông Gioan Tiền Hồ giới thiệu Chúa với dân chúng. Như vậy tiệc cưới Cana xảy ra vào ngày thứ tám, tức là ngày Chúa Nhật của đạo mới. Thánh Gioan có óc phụng vụ , đặt câu chuyện xảy ra vào ngày Chúa Nhật để hàm ý nói rằng nó có liên hệ đến sinh hoạt của Giáo Hội hiện nay, và nhất là những gì xảy ra ở Cana ngày xưa vẫn có thể xảy ra ngày nay vậy.

Đức Mẹ đã có mặt ở chỗ tiệc cưới trước khi Chúa Giêsu đến với các môn đệ. Vậy Mẹ đã ở giữa xã hội loài người để đón nhận Ôn Chúa. Ai xui khiến Mẹ nói ‘Họ hết rượu rồi’ ? Làm sao Mẹ biết điều đó ? Chính Mẹ là người thưa với Thiên Chúa về mọi nhu cầu của chúng ta, cả khi chúng ta không biết việc Mẹ làm. Chúng ta có sùng kính Mẹ mấy cũng không cân xứng với tình thương Mẹ ban xuống trên chúng ta. Và chắc chắn Mẹ sẽ luôn luôn nói trong lương tâm mỗi người : “ Ngài có bảo gì thì cứ làm theo”. Có nghe lời khuyên đó hay không còn tùy thái độ của mỗi người chúng ta, phần Mẹ vì quá yêu thương nên Mẹ vẫn âm thầm nói.

Hãy mời Mẹ lưu lại trong từng gia đình, Mẹ trông thấy rõ từng nhu cầu, Mẹ sẽ nói cho Chúa can thiệp, đồng thời Mẹ sẽ không ngừng nhắc nhở mỗi người hãy sống theo Thánh Ý Chúa. Được như thế mỗi gia đình sẽ có rượu ngon hơn, và mỗi người sẽ nếm cho say tình Chúa và tình người. Mỗi gia đình sẽ trở nên một ‘Thiên Đàng Tại Thế’ là vậy.